71STE JAARGANG No. 8958 MAANDAG 22 FEBRUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Fransen houden Vietminh in toom

Opmars IJzeren Divisie gestuit

Vientaine. — Van Franse militaire zijde verneemt Reuter, dat de opmars van de Vietminh naar Loeang Prabang, de hoofdstad van Laos, volkomen geblokkeerd is. De IJzeren Divisie der opstandelingen heeft geen kans meer om de stad te veroveren.

Volgens de Fransen bevindt zich de hoofdmacht van de opstandige divisie op 80 km. van de stad, in toom gehouden door een sterke Franse Laotiaanse verdedigingslinie, terwijl haar rechterflank voortdurend wordt bedreigd vanuit de bergveste Moeongsai. De optandige bevelhebber is, volgens deze kringen, in gebreke gebleven een groot, opzienbarend succes te boeken.

Mocht de IJzeren Divisie worden versterkt met troepen uit de omgeving van Dien Phoe, dan zou de bedreiging van Loeang Prabang echter opnieuw acuut worden. Doch een dergelijke zet zou waarschijnlijk de Franse troepen in Dien Bien Phoe vrij maken voor nieuwe acties.

Vooraanstaande Amerikaanse en Britse functionarissen hebben in Dalat, het ontspanningsoord van het Vietnamese staatshoofd, Bao Dai, de toestand in Indo-China besproken met Franse en Vietnamese leiders. De Britse Hoge Commissaris in Zuidoost-Azië, Malcolm MacDonald, kwam per vliegtuig aan om te beraadslagen met Bao Dai, de Franse minister van defensie, René Pleven, en de Franse Hoge Commissaris, Maurice Dejean. Het hoofd van het Amerikaanse bureau voor buitenlandse bedrijvigheid, Harold Stassen, had een lang onderhoud met Pleven en met de Franse generaals Paul Ely, stafchef der strijdkrachten, en Henri Navarre, de bevelhebber in Indo-China.

RENE PLEVEN
......vasthouden......

Credieten voor Peru

Washington. — Peru heeft in totaal 30 millioen dollar aan credieten ontvangen, van het Internationale Monetaire Fonds, het Amerikaanse Ministerie van Financiën en de Chase National Bank als steun voor de Regering van Peru bij de uitvoering van het programma voor de economische stabiliteit en om de Regering in staat te stellen, het bestaande stelsel van Handels- en valutatransacties vrijwel zonder beperking te handhaven.

De Peruaanse ambassade te Washington heeft bekend gemaakt, dat nog niet is besloten tegen welke koers, de Peruaanse sol genoteerd zal worden.

Omtrent de drie Amerikaanse credieten voor Peru deelde de Ambassade mede, dat deze verleend zijn voor de vorming van een stabilisatiefonds.

De waarde van de sol is, na stabiel te zijn geweest op 16 sol per dollar, onlangs gedaald tot ongeveer 21 sol per dollar. Volgens de ambassade is deze koers te laag, hetgeen ongetwijfeld door speculanten is veroorzaakt.

Atoombommen voor R.A.F.

Londen. — De Britse minister voor de luchtvaart heeft vanmorgen aangekondigd dat nog dit jaar voor het eerst aan de Royal Air Force atoombommen zulenl worden uitgereikt. De minister deed deze mededeling bij het bespreken van de begroting 1954 van de RAF.

Hij deed geen mededelingen over de hoeveelheid en het type van de bommen, waarover de RAF straks zal kunnen beschikken.

Hoewel meer geld zal worden uitgegeven aan vliegtuigen en wapens zal de totale begroting van de RAF dit jaar een lager bedrag aanwijzen dan het vorige jaar. Het is overigens een kwestie van een paar millioen pond sterling.

Braziliaans team in Londen gekraakt

Londen. — In een door de Londenaren prachtig gespeelde wedstrijd won Arsenal met 7 — 1 van de Braziliaanse voetbalclub Portugesa des Desporto ui Sao Paulo. Bij de rust was de stand 3 — 0.

Arsenal was geweldig op dreef en de uitslag kan niet geflatteerd worden genoemd. De Londense midvoor Cliff Holton scoorde vijf doelpunten.

Dit was de eerste wedstrijd, die ooit door een Braziliaans team in Engeland was gespeeld.

Huisman mag Roozenberg uitdagen

's-Gravenhage. — De Nederlander Huisman heeft het candidaten-tournooi om het wereldkampioenschap dammen gewonnen. Hij zal nu de wereldkampioen Piet Roozenburg voor een wedstrijd om de wereldtitel mogen uitdagen.

McCarty vindt leger tegenover zich

Washington. — De Amerikaanse minister voor het leger, Robert Stevens, heeft de officieren van het Amerikaanse leger opdracht gegeven niet voor de commissie van onderzoek van Senator Mc Carthy te verschijnen, zo zij daartoe mochten worden opgeroepen. Stevens verklaarde zich bereid persoonlijk voor de commissie te verschijnen aanstaande Dindag.

McCarthy heeft geëist, dat het leger de namen onthult van personen, die betrokken waren bij de bevordering en het eervol ontslaan van een officier van de tandheelkundige dienst, terwijl het leger bewijzen te over zou hebben gehad, dat de persoon in kwestie, zekere Irving Peress, communist was.

McCarthy eiste jl. Donderdag, dat het leger binnen 24 uur de namen der betrokkenen zou vrijgeven. Het leger negeerde dit ultimatum.

LAATSTE NIEUWS

NEHROE EN DE OORLOG IN INDO-CHINA

Nieuw Delhi. — De Indische premier, Nehroe, stelde vandaag in de Volks- (Tweede) Kamer voor, dat alle in de Indo-Chinese oorlog betrokken partijen „het een of andere staakt-het-vuren tot stand brengen zonder de eigen positie prijs te geven". Dit zou gedaan moeten worden met het oog op de komende conferentie te Genève.

Nehroe verklaarde, dat India niet van plan is in de Indo-Chinese kwestie tussenbeide te komen noch enigerlei verantwoordelijkheid wil dragen om een staking van het vuren te bewerkstelligen.

Recht tot het Hart

— De wil om zijn plicht te volbrengen maakt de mens los van persoonlijke ambities.

Pelgrimstocht door Europa

Deze pelgrim is Ernst Emil Walter uit Berlijn. In 1952 heeft hij beloofd te voet een tocht te maken langs alle grote bedevaartplaatsen van Europa. Op zijn rug draagt hij dit grote houten kruis mee. Hier is hij in Florence op weg van Rome naar Lourdes.

Mossadeq uit de gratie der Perzische kiezers

Gaat Kasjani anti-Britse houding weer aanwakkeren?

Teheran. — Te Teheran zijn verkiezingen gehouden voor de Senaat. Uit de officiële resultaten blijkt, dat de aanhangers van oud-premier Mossadeq een algehele nederlaag hebben geleden. Mossadeq, die candidaat was gesteld, is nummer 142 van zijn 250 mede-candidaten.

De uitslag in Teheran is belangrijk voor de verkiezingen in Perzië, daar de uitslagen in de hoofdstad vaak toonaangevend zijn voor die van het gehele land en omdat de sterkste en meest fanatieke oppositie-groepen zich aldaar bevinden. Dit is vooral het geval, nu het gaat om de goed- of afkeuring van de overeenkomst met het onpopulaire Engeland.

De Perizische religieuze leider, Kasjani, die de Perzische regering beschuldigd heeft van het installeren van pro-Britse parlementsleden, is door een woordvoerder der Perzische regering genoemd een marionet in handen van de vijanden van Perzië. De woordvoerder zei: „Wij zullen de olie-kwestie in overeenstemming met de wetten regelen en hierbij het belang van het volk voor ogen houden".

Toen Kasjani vernam wat door de woordvoerder van de regering over hem was gezegd, verklaarde hij, dat hij niet bevreesd is voor wat de regering zou kunnen ondernemen. „Ik bracht al zoveel premiers ten val — zo zeide hij — dat het eerder zaak is voor de regering om mij te vrezen."

Van de zoons van Mossadeq, die in de politiek zijn, is slechts de derde zoon gekozen tot parlementslid. Hij verklaarde tijdens zijn verkiezing campagne: „Ik men evenals mijn vader anti-Brits, maar onze werkwijze is verschillend".

Zal Grote R.T.C. niet nodig zijn?

Schiphol. —Na een verblijf van zes weken in de West, waar hij voorzitter is geweest van de Nederlandse delegatie in de Kleine Commissie, is de minister van overzeese Rijksdelen, Prof. dr. W.J.A. Kernkamp, gistermorgen per K.L.M.-vliegtuig uit New York op Schiphol teruggekeerd.

„Nu we het in de Kleine Commissie eens geworden zijn, zullen wij ons met de voltallige delegaties beraden", zo zei minister Kernkamp. En op een desbetreffende vraag luidde het antwoord: „Inderdaad is het theoretisch mogelijk, dat een grote R.T.C. dan niet meer nodig zal zijn; dat zou kunnen, indien de voltallige delegatie van Nederland, Suriname en de Antillen alle drie accoord zouden gaan met wat wij thans in de West besproken hebben. In dat geval zouden we dus kunnen zeggen, dat de voltallige R.T.C. het Statuut goedkeurt; maar dat zullen we moeten afwachten. Het zal nog moeten blijken".

De minister zei gedurende zijn verblijf in de West weinig dagbladen te hebben gelezen. Eenmaal was hij naar hij zei, op een punt van betekenis verkeerd geciteerd. Hem was gevraagd, wat het buitenland van het ontwerp-Statuut zou zeggen. Gepubliceerd is toen, dat „ik zou hebben geantwoord: „Nu wij het nieuwe Statuur hebben, staan wij zuiver tegenover het buitenland". Hiertegen nam de minister stelling.

„Wij maken het niet voor het buitenland, maar omdat het volgens onze Grondwet dient te geschieden. Ik heb alleen gezegd: overigens staan wij zuiver tegenover het buitenland Deze zaak is immers een zuivere zaak."

Ter oplossing van de kwestie-Aruba deelde de minister mede, is thans een commissie ingesteld in de Antillen Deze commissie zal een onderzoek instellen naar de vraag, wat de kreet „separación" (afscheiding) nu eigenlijk moet inhouden. „Die Eilandregeling behoeft niet per se voor altijd te zijn". voegde de minister eraan toe.

Besprekingen met de Amerikaanse regering heeft hij niet gevoerd. Wel is hij twee dagen in Washington geweest, maar daar heeft hij alleen aan een officieel diner aangezeten, waarbij ook generaal Ridgway aanwezig was, en voorts heeft hij een bezoek gebracht aan de Nederlandse ambassade.

„Ik ben niet naar de Verenigde Staten gegaan om de Amerikanen iets over de conferentie in de West te vertellen", zo zei hij.

In Washington heeft hij de Nederlandse ambassadeur, dr J.H. van Royen, en de heer Von Balluseck, de voorzitter van de Nederlandse delegatie bij de Verenigde Naties, ingelicht over de achtergronden der conferentie. En dan is minister Kernkamp nog op verzoek van de directie van de Alcoa Aluminium Corporation of America naar Pittsburgh in de V.S. gereisd, waar hij een dag voor zakelijke besprekingen doorbracht.

Met bijzonder grote waardering sprak de minister over het grote inpolderingsproject in Suriname. De Surinaamse bevolking, die er eerst niet bijzonder mee was ingenomen, is nu helemaal bijgedraaid. Men is er erg blij mee. In technisch opzicht noemde hij wat hier wordt volbracht, perfect. De leden van de commissie voor technische bijstand van de Verenigde Naties hadden met verbazing en verwondering gezegd: „Wij behoeven u hier niets te leren; we kunnen eerder iets van u leren".

Een enkel woord wijdde de minister tot slot nog aan de pan-Amerikaanse Conferentie. Officiële waarnemers uit de West of Nederland kunnen niet naar deze conferentie gezonden worden, zei hij. Wat wel mogelijk is, is, dat er, juist als de vorige maal, iemand als tijdelijk attaché op de gereserveerde tribune gaat zitten. De conferentie heeft uiteraard de volle belangstelling van de Nederlandse gezant te Caracas, dr H. Riemens.

India wil oorlog in Indo-China doen ophouden

New York. — India heeft de andere leden van de Arabisch-Aziatische groep in de Verenigde Naties gepolst over een mogelijk beroep in de Verenigde Naties om het vuren in Indo-China te staken.

Afgevaardigden in de Verenigde Naties wachten met de grootste belangstelling de rede af, die Nehroe vandaag in het parlement van India zal houden ter afsluiting van het debat over buitenlandse zaken.

Steeds dieper

Elf Kilometer onder zeespiegel

Dakar. — De Franse marine-officieren, die dezer dagen het werelddiepterecord hebben gebroken door 4.050 meter te duiken, willen in hun diepzeeduiktoestel afdalen tot het diepste punt, dat er bestaat. „Wij willen tot 11.000 meter onder de zeespiegel van de Stille Oceaan komen", zeide Georges Houot, toen hij het vorige diepterecord met bijna 1 km gebroken had.

Zijn metgezel Pierre Willm vertelde nog, dat het diepzeetoestel een uur op de zeebodem was gebleven. „We kwamen terecht op een bed glibberig zand; we zetten de motoren aan om een beetje rond te gaan, maar het water werd troebel. Op een gegeven moment stond ik oog aan oog met een soort haai van drie meter lang; gelukkig zat er een dikke patrijspoort tussen."

Beide officieren zeiden, dat de duiktocht goed was verlopen en dat zij er van overtuigd waren, dat zij met het toestel grotere diepten kunnen halen.

Prof. Auguste Piccaard heeft medegedeeld, dat hij van plan is met zijn diepzeeduikapparaat de „Triëst", dit jaar opnieuw duiktochten te ondernemen.

Weer aardschokken

Mexico. — Vrijdag en Zaterdag zijn ernstige aardschokken waargenomen in Tucubaya. In Nacaragua werden Vrijdag vier aardschokken geregistreerd. Er zijn geen slachtoffers noch werd belangrijke schade aangericht. De nervositeit van de bevolking nam echter toe.

INDO-CHINA

In Washington heeft een belangrijke geheime bespreking plaats gevonden van de situatie in Indo-China. De machtige Senaatscommissie voor Buitenlandse Betrekkingen van het Amerikaanse Congres heeft zich door de waarnemend minister van Buitenlandse Zaken, generaal Bedell Smith, alsmede door de voorzitter van de Verenigde Chefs van Staven, admiraal Radford, laten inlichten over de oorlog in Zuid-Oost Azië. (Het rapport van deze topfunctionarissen was nog al optimistisch.) De Amerikanen willen tot iedere prijs een tweede „Korea" voorkomen en vooral wensen zij alles in het werk te stellen om geen algehele Aziatische strijd te doen ontbranden. Mac Arthur werd drie jaar geleden door Truman van zijn functie van geallieerd opperbevelhebber in het Verre Oosten ontheven, omdat de president geen uitbreiding van het gewapend conflict wilde riskeren. En ook het huidige staatshoofd van de V.S., Eisenhower, heeft dezer dagen verklaard, dat hij de Amerikaanse strijdkrachten niet betrokken wilde zien in een oorlog in Azië, waarbij hij aan Indo-China dacht.

De recente ongerustheid in Amerika over deze kwestie is veroorzaakt door de aanwezigheid van een technische militaire missie van de Amerikaanse luchtmacht in het Indo-Chinese strijdgebied. Men vreest, dat rood-China hierin aanleiding zou vinden de Vietminh-rebellen op even grote schaal te gaan steunen als indertijd de Noordkoreanen werden bijgestaan. En dan zou men een herhaling beleven van de Koreaanse tragedie, die ruim drie jaar geduurd heeft. Ofschoon Eisenhower zijn landgenoten inmiddels gerust heeft trachten te stellen, hebben de Amerikaanse senatoren toch geen genoegen genomen met zijn sussende mededelingen.

Hoewel de V.S. niet rechtstreeks aan de oorlog tegen de communisten in Indo-China willen deelnemen, verlenen zij reeds geruime tijd **indirect** omvangrijke hulp. Per jaar levert Washington wapens en materieel voor een bedrag van 400 millioen dollar, terwijl bovendien, als consequentie van de Indo-Chinese strijd de Franse begroting met 350 millioen dollar wordt gesteund. Maar Amerikaanse strijdkrachten zijn niet naar dit Zuid-Oost Aziatisch gebied gezonden, en dit zal ook zeker niet gebeuren; behalve als het werkelijk onvermijdelijk zou worden.

In Berlijn is, o.m. door de Franse minister van Buitenlandse Zaken, Bidault, en zijn Sovjet-collega, Molotov, over eventuele beëindiging van de oorlog in Indo-China gesproken. Het Westen heeft de Russen verzocht er bij China op aan te dringen de steun aan de Vietminh-troepen in te trekken en zelf geen hulp meer te verlenen. Maar Molotov, die overigens wellicht ook de communistische bevelhebber in Indo-China, Ho Chiminh, een teken zou kunnen geven, dat de strijd gestaakt moest worden, schijnt de Fransen niet van deze plaag te willen verlossen; tenzij de regering in Parijs alle banden met de V.S. zou willen verbreken, hetgeen in Frankrijk uiteraard als een onzinnige eis wordt beschouwd.

Intussen wil het Franse volk van de oorlog in Indo-China af. De bevolking van Frankrijk is even vastbesloten zich er zo spoedig mogelijk uit terug te trekken als de bevolking van Amerika om er niet in betrokken te worden. Talloze Franse soldaten hebben het leven gelaten op de Indo-Chinese slagvelden en de natie zelf brengt nu al vele jaren lang grote financiële offers voor deze uitzichtloze strijd. Deskundige waarnemers achten het uitgesloten, dat de troepen van de Franse Unie een absolute overwinning behalen. Er zal dus naar een andere oplossing gezocht moeten worden. En aangezien Amerika geen troepen stuurt om de nederlaag van de communisten te forceren, zit er op de duur niets anders op dan een wapenstilstand; zoals ook tussen de V.N. en de Noordelijken in Korea werd gesloten, toen men van geallieerde zijde tot de conclusie was gekomen, dat met voortzetting van de strijd niets te bereiken zou zijn. Zolang het vuren nog niet is gestaakt, zullen de Franse en Vietnamese militaire autoriteiten echter trachten een zo krachtig mogelijke positie te verwerven, om aldus bij eventuele vredesonderhandelingen sterker te staan. Een van de grootste moeilijkheden die overigens een wapenstilstand in de weg staat, is het ontbreken van een duidelijke scheidingslijn tussen de communistische en de niet-communistische gebieden in Indo-China. (In Korea bestond een dergelijke linie wel, toen vorig jaar in Panmoenjon een accoord tot stand kwam.)

Het is lang geleden, dat een zo hoge autoriteit als René Pleven het Indo-Chinese strijdgebied bezocht. Pleven heeft van premier Laniel bijzondere bevoegdheden gekregen om de interne moeilijkheden in het vrije gebied van Indo-China te doen oplossen. In de zg. Geassocieerde Staten, Vietnam, Laos en Cambodja, heerst een zeker wantrouwen tegen de politiek van Parijs. En de Vietnamese regering heeft bv. verklaard, dat rechtstreekse onderhandelingen tussen Frankrijk en Ho Chi-minh op de niet-communistische bevolking en vooral op de Vietnamese strijdkrachten een bijzonder slechte indruk zouden maken. Men ziet alleen heil in een eventuele regeling van de kwestie door de Grote Vijf.

Wat mag men van het Rijksstatuut verwachten?

's-Gravenhage. — Onder de titel „Het Rijksstatuut" bevat De Maasbode een artikel, getekend F.D., waarin opgemerkt wordt dat het dienstig is ons rekenschap te geven van hetgeen men terzake het Rijksstatuut redelijkerwijs mag verwachten.

„Wij schreven al eens meer dat wij van een superstaat — het Rijk nieuwe stijl — als zodanig weinig verwachten behalve verwarring en een zee van formele doch in de realiteit irrelevante problemen. De kernfout ligt o.i. hierin dat deze methode in haar hele aard alle constitutionele verhoudingen welke eenheid en samenhang in het Koninkrijk uitmaken, als het ware opheft om dan een nieuw constitutioneel bestel te voorschijn te toveren uit de oprichting van een Rijk Nieuwe Stijl.

Hierdoor krijgen de constitutionele verhoudingen van de toekomst een uitgangspunt dat al te rationalistisch is en dat allerlei problemen te zeer plaatst in het licht van een op de spits gedreven politieke en staatsrechtelijke dogmatiek. En bij een dergelijke gang van zaken is geen mens gebaat. Het zou werkelijk een bovenmenselijke prestatie zijn als zulk een rationalistische krachttoer niet al heel spoedig gevolgd zou worden door bittere teleurstellingen.

Maar het is practisch weinig zinvol ons op dit moment nog te gaan verdiepen in de gebreken van een methode waarin wij ons vrij aardig hebben vastgebeten. Het is alleen maar zaak dat wij ons door die methode niet nog verder van een gezonde groei laten afbrengen dan nu eenmaal onvermijdelijk is.

De mooie staatsrechterlijke constructie van een superstaat is irrelevant. Het is irrelevant of gevonden figuren logisch passen in een sluitende dogmatische constructie, welke misschien de goedkeuring weg zal dragen van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Naar onze mening behoeven wij ons niet te verzetten tegen eventuele separatie-bewegingen in de Antillen of Suriname. Onze hedendaagse positie in de wereld brengt zulk een plicht geenszins mee.

Als Suriname ooit eens dezelfde weg op zou gaan als het Britse deel van Guyana dan zou ons land welliswaar de verantwoordelijkheid behouden hebben maar het is twijfelachtig of wij dan op ons eentje de taak, welke daarin besloten zou liggen zouden kunnen vervullen. Hoe dit zij, als de bevolkingen daarginds op voortdurend Nederlands oppergezag geen prijs meer stellen dan zouden wij niet gehouden zijn dit oppergezag te continueren.

De behartiging van de belangen dier gebieden met betrekking tot de buitenlandse betrekkingen zou op zichzelf zeer wel kunnen geschieden op de grondslag van een contractverhouding, opzegbaar als de gebieden overzee er genoeg van hebben. Zo is het ook met de behartiging van de defensie-belangen. Het is o.i. louter een hersenschim om het buitenlands beleid en de defensie te maken tot belangen, die in staatsrechtelijke zin gemeenschappelijk zijn aan de drie Rijksdelen; in feite is er te dezer zake niets dat gemeenschappelijk is, los van de juridische figuur; in feite is er een bepaalde taak nu eens vervuld voor Nederland, dan voor Suriname en dan voor de Antillen. Wil men echter o.i. voorlopig terecht, zulke contractuele band niet, wil men deze zaak staatsrechtelijk regelen, wil men de Kroon behouden als staatsrechtelijke band dan zal men ook enige minimum consequenties hebben te aanvaarden.

De normale positie van het oppergezag zal dan van die aard moeten zijn dat het binnen de bevoegdheid van dit oppergezag ligt te waken tegen veelal tamelijk voor de hand liggende gevaren en misbruiken in die gebieden.

Wij hebben niet de minste behoefte om onvriendelijke dingen te zeggen over de politieke verhoudingen in de West, binnen zekere grenzen hebben zij haar eigen charmes. Maar het zijn practisch heel kleine groepen begiftigd met zeden die in menig opzicht sterk afwijken van de begrippen die het Nederlands gezag daarginds tot dusverre op zekere hoogte wist te handhaven. De verhoudingen tussen ambt en persoonlijk belang, tussen op gevoel werkende improvisaties en geordend bestuur, tussen rechtszekerheid en in allerlei feitelijke machtsverhoudingen verwikkelde „soepelheid" liggen daarginds nu eenmaal heel anders dan naar Nederlandse begrippen aanvaardbaar.

En nu kan men van onzentwege in het statuut de prachtigste constructies bedenken; men kan aan allerlei gevoeligheden op de meest loyale manier tegemoetkomen; de grens ligt daar waar de tot dusverre door het Nederlands gezag gehandhaafde maatstaven van correct bestuur, van rechtszekerheid en van minimale onkreukbaarheid verdrongen zouden gaan worden. Het statuut dat hiertegen reële en bij de werkelijkheid aangepaste garanties inhoudt en voor bedoeld gevaar onmisbare competenties inruimt voor de gouverneur en de Kroon is bij voorbaat welkom.

Maar een statuut dat op deze kardinale punten practisch tot onmacht zou voeren; dat de Gouverneur met name afhankelijk zou maken van de politieke verhoudingen en ontwikkelingen daarginds en dat ten aanzien van de rechtszekerheid en het toezicht op een behoorlijk bestuur en onkreukbaarheid de vinger uit de pap zou halen, zou van de Rijksband slechts een caricatuur maken, die naar onze overtuiging onverenigbaar is met de waardigheid van de Nederlandse Kroon en met de elementaire belangen van bijna alle bevolkingslagen daarginds.

Hoe is de positie van de Gouverneur ten aanzien van de Landsregering? Welke invloed is hem hierbij staatsrechtelijk ingeruimd (invloed, niet bevelsmacht)? Hoe is de regeling met betrekking tot de rechtspraak en de politie? Wie is in laatste instantie verantwoordelijk voor toestanden als bijvoorbeeld thans op St. Eustatius nu en dan schijnen voor te komen? Hoe is de zaak geregeld voor wat betreft de minimale waarborgen van eigendom, in het bijzonder van de eigendommen van Nederlanders of buitenlanders?

Het is o.i. volstrekt noodzakelijk dat wij op deze en hiermede samenhangende punten zonder veel opwinding maar heel duidelijk stellen waar de grens ligt van hetgeen naar ons gevoel met een Rijksband in welke vorm dan ook verenigbaar is. Wil men die grens niet, dat men dan zijn gang ga. Op contractuele basis kunnen wij dan desgewenst enige speciale belangen bijvoorbeeld buitenlandse betrekkingen en defensie blijven behartigen gedurende een overgangsperiode.

Maar het ware o.i. volstrekt onjuist een bestel in het leven te roepen waarin de constitutionele verhoudingen van de gebieden overzee niet minimale staatsrechtelijke garanties insluiten tegen de aantasting van de maatstaven zonder welker gelding een Nederlandse gouverneur beter weggaat en wegblijft — aldus „De Maasbode".

D.O.W. neemt landskinderen aan

Willemstad. — Onlangs werd door de Eilandsraad een motie aangenomen, die beoogde, onder bepaalde voorwaarden niet-Antilliaans personeel in dienst van Openbare Werken te doen afvloeien, teneinde landskinderen daarvoor in de plaats te stellen. Bedoelde motie vond zijn oorsprong in de werkloosheid op Curaçao. Naar wij vernemen, zal men deze week beginnen met de afvloeiïng van bedoelde werknemers en zullen om te beginnen deze week reeds vijf landskinderen daarvoor in de plaats worden aangenomen.

In de loop van de volgende week worden nog meer landskinderen aangenomen. Met ingang van vandaag, zijn reeds 7 Portugezen, 1 Dominicaan en 4 Engelsen (Brits-Indiërs) afgevoerd. Wij vernamen echter, dat voor de dienst van straatveger en rioleringswerkzaamheden geen animo bestaat onder de werkzoekenden. Er werden enkele advertenties geplaatst in de plaatselijke bladen, doch er verschenen zeer weinig liefhebbers. De mensen, die de plaatsen in moeten nemen van de niet-Antilliaanse werknemers, moeten geschift worden voor de bepaalde werkzaamheden. Men kan bijvoorbeeld niet zo maar iedereen op een bulldozer zetten, dit is een machine van maar liefst *f* 30.000.—. Ook voor de compressors moeten Openbare Werken vaktechnische mensen terug krijgen, die het werk **kunnen** overnemen, daarbij alle voorzorgsmaatregelen, betreffende het veilig werken, niet uit het oog verliezend.

Toch streeft men er naar om alle buitenlandse werknemers — thans nog 82 in getal — op de duur af te voeren.

K.L.M. jubilaris

Willemstad. — Op 8 Maart a.s. zal het 25 jaar geleden zijn, dat de heer W. H. Faro in dienst trad van de K.L.M. Daar de heer Faro echter naar Schiphol is „gerepatrieerd" en reeds vrijdagmiddag j.l. vertrok, werd de voorman-plaatwerker op Donderdag 18 Februari in het klein gehuldigd. De chef van het Technisch Bedrijf, is ...elder, sprak de aanstaande jubilaris toe en overhandigde hem de traditionele enveloppe en namens het personeel een Parker 51" set. Op de dag van vertrek, Vrijdag j.l., sprak in de werkplaats de heer R. C. Brouwer enige woorden tot de heer Faro, evenals een van zijn ondergeschikten, de Curaçaose plaatwerker J. Symor. Laatstgenoemde werkt ook al heel wat jaartjes bij de K.L.M.

De heer Faro trad op 8 Maart 1929 in dienst van de K.L.M. op Waalhaven, te Rotterdam.

Hij vertrekte ruim 8 1/2 jaar op Curaçao en is de tweede, die hier zijn 25 Jubileum viert. De eerste was, zoals toendertijd gemeld, de heer R. C. Brouwer die eveneens te Rotterdam in dienst trad.

De eerstvolgende jubilarissen op Curaçao zijn de heren J. Kranenburg (Maart 1955) en B. J. Slimmers (April 1955). Bij de vele gelukwensen, welke de heer Faro naar Nederland vergezellen, voegen wij gaarne de onze.

„Calina" uit de koers maar terecht

Willemstad. — Te laat voor ons blad van Zaterdag, bereikte ons de heugelijke tijding, dat de bark „Calina", waarvan wij Vrijdag publiceerden, dat deze bark als vermist werd opgegeven, terecht is. De bark liep n.l. de haven van St. Thomas veilig en wel binnen. De „Calina" is dus wel erg uit de koers geslagen. Het is niet bekend of de bark schade heeft opgelopen.

Meer dan geslaagd

Repelsteeltje, operette met vaart en charme

Willemstad. — Na 3½ maand van repetitie's is Zaterdagavond de première opgevoerd van de kinderoperette „Repelsteeltje". Het is een daverend succes geworden en het harde werken van Mevr. B. Gelderman en haar assistenten bleek niet zonder resultaten te zijn geweest. Het décor, (van Douwe Nieuwenhuis, prima werk zoals altijd), de ingestudeerde rollen, de muziek, het was alles zeer geslaagd. Ofschoon de barak, waarin de club „De West" huis, zich minder leent voor een operette-opvoering, had men toch een keurig toneeltje opgesteld, dat voldeed aan alle eisen.

Hier ziet men de hofhouding met in haar midden de Prinses, uit de zeer geslaagde kinderoperette „Repelsteeltje".

Het was begin October, toen mevr. Gelderman, die juist van Europees verlof was teruggekeerd met haar gezin, aan het bestuur van genoemde club een voorstel deed en het plan op tafel bracht, nl. om een kinderoperette op te voeren. Zoals de heer Van der Blij zeide in zijn openingswoord, komen er veel mensen met plannen, maar daarvan worden er, jammer genoeg, maar weinig ten uitvoer gebracht. Het wordt daarom dubbel geapprecieerd, dat mevr. Gelderman en haar staf van medewerkers zich alle moeite getroost hebben, om deze operette op te voeren, zoals het hoort, namelijk goed.

Totaal 28 kinderen, van zes tot achttien, vervullen de rollen in „Repelsteeltje" en het moet ons van het hart, dat de rolbezettingen uitstekend zijn gekozen. Vooral de kleine Repelsteeltje zelf (Ramon Frankel) oogstte veel succes, mede door de vlotte manier waarop hij zijn rol „bracht". Trouwens, er was er niet één, dat niet rolvast was.

De repetities moeten wel met de meeste nauwkeurigheid zijn gevolgd, het was opmerkelijk zo goed als de medespelers waren.

De kinderoperette „Repelsteeltje" een sprookje, telt vele bekende melodieën.

Een molenaar, die een zeer schone dochter heeft, wordt op het Koninklijk Paleis ontboden, door de koningin. Deze heeft namelijk van de bijzondere kwaliteiten van het meisje gehoord, van wie men vertelt, dat zij gouden draden kan spinnen. Het meisje wordt nu op het paleis aan het werk gezet, maar het blijkt, dat zij helemaal geen gouden draden kan spinnen. Zij roept de hulp in van een kaboutertje (Repelsteeltje), dat het voor haar doet. Wanneer de koningin later de gouden draden ziet, laat zij haar zoon, de prins met het meisje trouwen.

De kleine prins, eerstgeboren zoon uit dit huwelijk, moet aan Repelsteeltje worden afgestaan. De prinses had nl. Repelsteeltje beloofd, dat hij voor zijn hulp alles kon krijgen wat hem maar kon behagen. Twee dagen tijd krijgt de prinses, dan moet zij de kleine afgeven. Er is echter een uitweg, één redding is mogelijk. Wanneer de prinses er in slaagt de naam van de kabouter te ontdekken, zal de toverban, waarin de kabouter gevangen is, worden verbroken en daarmede ook de belofte.

Alle onderdanen in het land worden er op uitgestuurd om de naam te weten te komen. Een der leden van het Hof verzoekt zijn meesteres ook te mogen zoeken en hij verkrijgt toestemming. Later vinden wij hem terug in het bos, waar de kabouters wonen. Achter een boom verscholen komt hij de naam te weten van Repelsteeltje en met de meeste spoed snelt hij terug naar het Paleis. De gehele hofhouding is aanwezig als Repelsteeltje later komt. Op zijn aardige manier wijst hij minachtend alle veronderstellingen als zou hij Pieter, Karel of hoe dan ook heten. Op het laatste moment echter vraagt de prinses, of hij soms Repelsteeltje heet, waarop het ventje ineenkrimpt (deze acte was zéér goed) en op de grond valt. Wanneer de andere kabouters hun meester komen troosten is er een gelukkig slot.

Wij zeiden reeds, dat de première zeer geslaagd is en wij hebben daarmede heus niet te veel gezegd. Plankenkoorts konden wij niet ontdekken bij de jeugdige acteurs en actrices. De kinderen hebben getoond, dat zij iets kunnen presteren. De muzikale begeleiding bestond uit piano en twee violen. De piano werd bespeeld door Janny Munnink, de violen door mevr. Marcussen en Alfred Rietkerk. Het menuet, gedanst door twee paartje, was van mevr. E. Brouwer, costuums, décor en grime van Douwe Nieuwenhuis. De algemene leiding berustte bij mevr. Bep Gelderman in alleszins vertrouwde handen. Andere medewerkers waren de heren De Leeuw, Kuiken en Berg. Een zeer goed opgevoerde operette, waar wij met plezier naar hebben gekeken. Door bestuurslid mevr. Van Plaateringen werden de medewerkers bloemen aangeboden. De volgende opvoeringen zijn vanavond, Woensdag- en Zaterdagavond as. des avonds om 19 uur.

Het ligt in de bedoeling om ook nog iets voor het Gebrekkige Kind te organiseren. Men denkt aan een speciale opvoering voor deze kinderen. Waarschijnlijk (men moet hier nog over praten) zal ook een opvoering in de Stadsschouwburg worden gehouden. Doch hierover is nog niets beslist, de medewerking van de Roxy-directie moet hieromtrent (w ijhopen niet vruchteloos) nog gevraagd worden.

De Maria-tentoonstelling

Willemstad. — Zoals reeds eerder gemeld ligt het in de bedoeling van het Maria Jaar-comité in de loop van de komende maanden een tentoonstelling te houden van Maria-beelden en -schilderijen, uit particulier bezit, die een bepaalde artistieke waarde hebben.

De tentoonstelling, waarvan een verkoopstand verbonden zal worden van goede Maria-devotie-artikelen, zal een mobiel karakter hebben, waardoor een ieder in de gelegenheid zal zijn de expositie te gaan zien.

De organisatoren doen thans reeds een beroep op allen, die menen beelden, schilderingen, platen, enz. van de H. Maagd te bezitten, welke in aanmerking zouden kunnen komen op bovengenoemde expositie tentoon gesteld te worden. Zij worden verzocht zich in verbinding te stellen met de Wel Eerw. heer Amado Römer, pastorie San Mateo.

VERSTEKELING RETOUR

Willemstad. — De Vreemdelingenpolitie ontdekte aan boord van het Italiaanse passagiersschip „Antoniotto Usodimare", een verstekeling van Venezolaanse nationaliteit. Hij werd aan boord ingesloten en gaat met hetzelfde schip retour.

Sugar Boy Nando was te sterk

(Van onze sportverslaggever)

Willemstad. — Voor een groot aantal boksliefhebbers wist de heer C.G. Fraites Zaterdagavond zijn zoveelste boksprogramma met succes op te voeren. De partijen werden vlot achter elkaar afgewerkt.

De eerste partij van de avond ging tussen twee jonge boksers, nl. Young Fraites en Little Gavilan.

Laatstgenoemde hebben wij reeds eerder bezig gezien, doch Young Fraites verscheen voor de eerste maal tussen de touwen. Het viel hem daarom ook niet mede, want reeds in de eerste ronde kreeg hij het zwaar te verantwoorden en ging tegen het canvas, terwijl in de tweede ronde bijna hetzelfde gebeurde, doch zijn manager voorkwam erger en stopte het gevecht, waardoor Little Gavilan won.

Ook **Young Corbett** bleef niet lang in de ring, want **Fellow Richard** liet zich van de goede kant zien. Een regen van slagen werden aanhoudend op Young Corbett afgevuurd, en deze werd gevloerd in de tweede ronde en daarna weer in de derde, waarop kort daarna de K.O. volgde. De Nederlander Fellow Richard liet een uitstekende techniek zien, wij hopen hem weer eens in de ring te mogen gadeslaan.

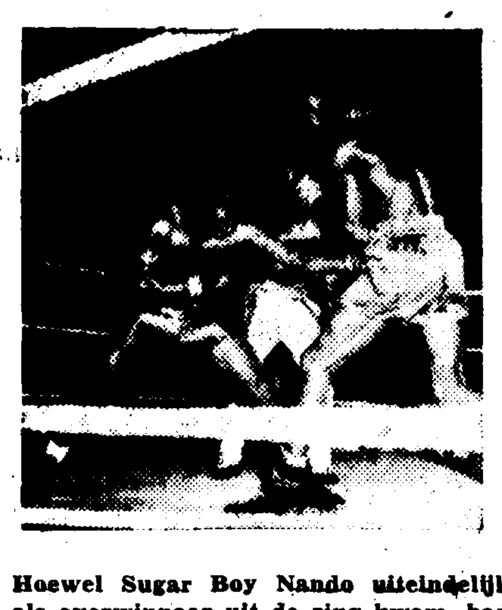
Voor het opwekken van de lachlust van de bezoekers werd deze avond ook zorg gedragen, nl. door **Tiger Jones**, die in de derde bout van de avond, toen de slagen van **Dinamite Jr.** hem al te bar werden, laatstgenoemde zomaar van de grond optilde en tegen het zeil wierp. Promotor Fraites, die reeds lang uitkeek naar „wrestlers" kon in „Tiger Jones" reeds zijn eerste liefhebber boeken. Dinamite Jr. ging met de overwinning strijken, wegens disqualificatie van Tiger Jones.

De revanche bout van de avond ging tussen **Young Joe** en **Little Dinamite**. In hun laatste gevecht liep Little Dinamite ongelukkigerwijze een hersenschudding op, en wilde deze avond revanche nemen op zijn tegenstander. De eerste ronde werd besteed om elkaars krachten te meten en slechts enige malen werd er geattaqueerd. De tweede ronde bleek al aanstonds noodlottig voor Young Joe, die deze avond werkelijk belust scheen zijn tegenstander zo spoedig mogelijk uit te schakelen. Vurig als een stier, probeerde hij zijn tegenstander met enkele harde klappen te vloeren, doch in een van deze aanvallen, toen de beide boksers in de clinch waren, gebeurde het, men hoorde een felle klap, Young Joe liep pijnlijk terug naar zijn hoek, en niemand kon toen vermoeden, dat het zó erg was. Dokter Allart constateerde een breuk in de bovenarm en beval opname in het hospitaal, wat ook gebeurde, nadat Young Joe was behandeld door het Rode Kruis. Little Dinamite werd automatisch winnaar van de strijd.

De hoofdpartij

De hoofdschotel van de avond ging tussen Sugar Boy Nando en Fighting Couga. Reeds in de eerste ronde viel het op, dat het een interessante partij zou worden. Beide boksers waren zéér agressief, vooral Couga viel aanhoudend aan, doch mokerde tevergeefs op de hechte verdediging van Sugar Boy, die heel snel reageerde op de **aanvallen** van zijn tegenstander en mooi de slagen wist te ontduiken. Reeds in de derde ronde bloedde Couga aan het gezicht en soms leek het, alsof Sugar Boy met zijn tegenstander „speelde". In de vierde ronde herstelde Couga zich een beetje, doch Nando bokste kalm door en liet alle slagen op zijn sterke verdediging afketsen, terwijl hij soms glimlachend een rake vuist liet neerkomen op zijn tegenstander. Bij de zevende ronde bracht de gong redding voor Couga die geheel „groggy" en hevig bloedend bijna aan het eind van zijn krachten was. In de achtste ronde ging de afstraffing door, totdat Dr. Allaart intervenieerde waarbij het gevecht gestaakt moest worden.

Sugar Boy Nando behaalde weer eens een overwinning. Van hieruit spreken wij de hoop uit dat hij het tegen Ismael España goed zal afbrengen. „Young Joe" en Fighting Couga wensen wij een „quick recovery".

Hoewel Sugar Boy Nando uiteindelijk als overwinnaar uit de ring kwam, had hij toch menige rake tik van zijn tegenstander, Fighting Couga, te incasseren, zoals op deze foto waar Fighting Couga nu niet direct een defensieve houding aanneemt.

Carnavals-programma 1954

Vrijdag, 26 Februari

8.30 n.m.

Installatie van de Prins in Trianon Pietermaai 15. Afgevaardigden, Uitgenodigde Autoriteiten, Pers, en medewerkers alsmede gecostumeerde belangstellenden maken hun opwachting bij Zijne Doorluchtige Dwaasheid. Na afloop van deze plechtigheden Bal.

Zaterdag 27 Februari

1.30 n.m.

De Prins met Zijn gevolg en Logeleden verzamelen zich in Trianon voor vertrek naar de Gezaghebber, die tijdelijk de macht van Jolijt en Pleysier aan Zijne Doorluchtige Dwaasheid, Prins Carnaval V, zal overdragen. Onmiddellijk daarna begeeft de stoet zich naar het Gouvernementshuis, alwaar een beleefdheidsbezoek aan de Gouverneur wordt afgelegd.

4.00 n.m.

Rondrit door de stad. Route: Fort Amsterdam - Brug - Brionplein - Bredestraat (Otrabanda) - Kortijnweg - Witteweg - Pelvederestraat - I.B. Smithplein - Hoogstraat - Rouvilleweg - Brionplein - Brug - Bredestraat (Punda) - Pietermaai - Theaterstraat - Postkantoor - De Ruyterkade - Handelskade - Bredestraat (Punda) - Wilhelminaplein.

5.00 n.m.

Traditionele Jaarlijkse rede door de Prins op het Wilhelminaplein, waarna plechtige onthulling van een standbeeld.

8.00 n.m.

Prinsenbal in de Residentie (Trianon).

Zondag, 28 Februari

11.00 v.m.

Grote Kinderoptocht. Opstelling voor het Museum. Route: Boerhavestraat - Rodeweg - Bredestraat (Otrabanda - Brionplein - Brug (Bredestraat (Punda) - Wilhelminaplein - door het poortje naar Fort Amsterdam, waar de kinderen door de Prins onthaald zullen worden. Attracties enz. enz.

3.00 n.m.

Grote Carnavalsoptocht: (Deelnemers moeten vóór 2.30 op het terrein voor het Stadion aanwezig zijn). Route: v. Slobbeweg - v. Eyck v. Voorthuizenweg - Mundo Nobo (Recreation Park) - Rodeweg - Bredestraat (Otrabanda) - Brionplein - Brug - Bredestraat (Punda) - Pietermaai - Julianaplein. Ontbinding van de stoet. Geen festiviteiten op het Julianaplein.

6.00 n.m.

Eerste grote Pleinfeest op het Wilhelminaplein.

8.00 n.m.

Attractiebal in de Residentie.

Maandag, 1 Maart

6.00 n.m.

Prijsuitreiking van de Kinderoptocht in de Residentie.

8.00 n.m.

Pleinfeest op het Wilhelminaplein.

9.00 n.m.

Prijsuitreiking van de Grote Optocht in de Residentie.

Dinsdag, 2 Maart

8.00 n.m.

De Prins opent het „Vastenavond-Pleinfeest".

8.30 n.m.

Groot „Vastenavond-bal" in de Residentie tot 11.45 n.m.. Dan wordt de Prins van de troon gestoten en Zijn Residentie uitgejaagd. Op het Wilhelminaplein wordt het standbeeld met de Prinselijke atributen verbrand, de maskers dan eerst afgedaan en het Carnaval, het eerste lustrum op Curaçao is dan ten einde.

KINDER-CARNAVALSOPTOCHT

W'stad. — De kinderoptocht vertrekt van het Museum, Mundo Nobo op Zondag 28 Februari om elf uur precies. De nummers worden voor het vertrek gratis verstrekt.

WEERBERICHT

Max temp. 29.4 C (85.0 F) Min temp. 24.0 C (75.1 F) Gem. 26.6 C. 79.9 F).

Max wind 18, Min. 10. Gem. 14 knopen.

Vochtigheid 71% Neerslag sporen Helder 1, Licht bew. 23 en Bewolk. 3 uren.

CURACAO

C.V.B.-ERS OP BRAKKEPUT

Willemstad. — Een zeer geslaagde picnic werd gisteren door het CVB-bestuur aangeboden aan de Bondsvoetballers op de plantage, het Hofje van „Margo", op Brakkeput Abao. Reeds in de vroege ochtend waren de spelers ter plaatse en behalve voetballen, toonden zij, dat zij ook konden eten en drinken. Honderden saté's, sandwiches, etc., waren aanwezig om de hongerige magen te vullen. Drank was er in overvloed, kortom, een picnic, die prima verzorgd was.

Toen de voetballers tegen de avond huiswaarts keerden, konden zij niet anders dan voldaan zijn.

„Conjunto Cristal" zorgde op uitstekende wijze voor de muzikale omlijsting.

GESLAAGDE FERIA TE BARBER

Willemstad. — Gelijk reeds vele malen gebeurd is, werd gisteren ook weer een feria gehouden in het luchtige hofje van Popo Rojer te Barber. Ook gisteren was het weer een succes. Natuurlijk vinden wij onder de bezoekers altijd enige ruziemakers, maar verder werd de Feria onder de rhythmische tonen van de beide conjunto's, Lluvia Musical en Tipico Moderno, in goede banen gehouden. Het was er zeer gezellig en menig passerende wagen werd even door de bestuurder geparkeerd, om de inzittenden een kijkje te laten nemen naar het dansen. Een goed geslaagd feestje, dat georganiseerd werd door „Hubentud di Wacawa".

HIJ WAS TE BELEEFD

Willemstad. — Een Zweedse zeeman, die hier op een schip wacht, liep in de Breedestraat (O.) lichtelijk onder de invloed van de sterke drank. De man had een aanval van „beleefdheid", hij gaf namelijk iedere voorbijganger een hand en maakte een diepe buiging voor hen. Dat verschillende dier voorbijgangers dit niet zo leuk vonden, is begrijpelijk, De mannen van het Brionplein, ontfermden zich over de stoere zeeman.

GEEN ZELFBEHEERSING MET ERNSTIGE GEVOLGEN

Willemstad. — Op Dominguito was de 17-jarige R.L.M. bezig met het haarknippen van een man. Onophoudelijk werd hij echter getergd door de 13-jarige R.O.F. Op een gegeven ogenblik werd M. zó kwaad, dat hij zich niet meer kon beheersen en hij gooide zijn schaar in de rug van de knaap. Deze kwam terecht in de rechter niersteek. Dr Nassy verleende eerste hulp, waarop de jongen naar het hospitaal werd vervoerd.

ARUBA

Geslaagde Lago Annual Party

San Nicolas. — Ruim driehonderd en vijftig Lago staf en gewone employee's, vertegenwoordigers samen met enige genodigden, hebben Zaterdagavond in de grote dininghall van de Lago een feest gevierd, zoals alleen de Lago het kan vieren. Was oorspronkelijk de Aruba Golfclub voor deze feestavond aangewezen, de dreigende Pluvius had het feestcomité doen besluiten om op het laatste moment de grote dininghall als feestcentrum in te richten en zo bevonden zich dan te omstreeks 18.30 uur Zaterdagavond ruim 350 personen in deze feestzaal, alwaar reeds spoedig een gezellige sfeer heerste, welke nog werd verhoogd door de muzikale omlijsting van de Lago Community Brasband.

Toen de klok ongeveer kwart over zeven aanwees, nam de eer O. S. Mingus het woord en riep allen een hartelijk welkom toe. Na zijn hartelijke toespraak, waarin hij wees op het belang van een gezonde organisatie enz., sprak de heer J. Erasmus de bezoekers toe. Dokter R. C. Carell bracht met zijn krachtige woorden al spoedig de lachspieren in beweging en toen dominee D. R. Evans voor het aangeboden zeer uitgebreide diner in gebed had voorgedaan, gingen allen onder de beste feeststemming aan de rijkelijk samengestelde dis, waaraan allen zonder onderscheid van ras, rang of stand naast elkaar plaats namen. Zo zagen wij de Directieleden de heren J. Horigan, O. S. Mingus, de heren B. Teagle, Dr Carrell, C. F. Smith, Bob Schlagether en vele andere vooraanstaande Lagostafleden tussen de arbeiders en employee's zitten.

Na het smakelijke diner volgde het optreden van de groep Calbas Golden Rock. De opgevoerde nummers waren van goede kwaliteit en speciaal de uitgevoerde dansen vielen in de smaak. Onder leiding van de heer R. Cherebin werden gezamenlijk enige bekende liederen gezongen, waarna aan alle bezoekers een herinneringssouvenir, bestaande uit een in leder gebonden foto-album, werd aangeboden, waarop in vergulde letters de herinnering aan deze vierde jaarlijkse employé-vertegenwoordigers-party was gedrukt. Het was reeds bij tienen, toen de heer C. F Smith het afscheidswoord sprak. De Lago kan op een zeer goed geslaagde feestavond terugzien.

EERSTE UITGEREIKTE SPORT-MEDAILLE TERUGGEVONDEN

Oranjestad. — De door Dominee Eybers tijdens zijn ambtsperiode op Aruba van 1908 tot 1917 voor een cricketwedstrijd uitgeloofde medaille werd in de loop van de vorige week aan Dominee Eybers aangeboden door mevr. S. Eman, die het kleinnood jaren als sieraad gedragen bleek te hebben. De Dominee, die kort geleden als erelid van R.C.A. werd benoemd, schonk deze medaille aan het bestuur van deze vereniging. Het spreekt vanzelf, dat deze waardevolle prijs een goede plaats zal krijgen in de tropheeënkast van R.C.A.

SCHOOLGELD OF NIET

Oranjestad, De kleuterklasse van de Julianaschool werd overgebracht naar de Margrietschool sedert het begin van het nieuwe leerjaar. De Margrietschool is een kosteloze school en, zoals wij dit vroeger ook al reeds schreven, zal voor de kleuters die deze school bezoekers, geen schoolgeld geheven worden. Dezer dagen hebben ouders, die kinderen ook op andere scholen hebben, een aanslagbiljet ontvangen, waarop zij aangeslagen zijn ook voor schoolgeld voor de Margrietschool. Bij gebreke van betaling zullen de kinderen van school worden gestuurd, volgens dit biljet. Voor het ene kind is men werkelijk schoolgeld verschuldigd, voor het andere niet. Betaalt men nu alleen voor het kind, dat een betalende school bezoekt, dan wordt een deel van het schoolgeld afgeboekt en voor het andere deel zal men vervolgd worden, ook al is men dit *niet* verschuldigd. Er gaan natuurlijk heel wat verhalen rond over deze kwestie, doch indien hier een vergissing in het spel is, dan zijn wij er van overtuigd, dat het bestuurscollege daarop de nodige stappen zal ondernemen.

ARUBA JUNIORS REIKTE EREDIPLOMA'S UIT

Oranjestad. — Vrijdagavond werd in de Aruba Jrs Club in kleine kring de uitreiking plaats van de erediploma's aan de kortgeleden benoemde ereleden van de vereniging, waaronder ook de Gezaghebber, Mr L. C. Kwartsz.

Nadat de diploma's uitgereikt waren, bleef men nog korte tijd gezellig bij elkaar en de heerlijke schotels en koele dranken zorgden voor de goede stemming.

COMPETITIEPROGRAMMA

Oranjestad. — Vanwege het feit, dat Pluvius Zaterdagmiddag de schepter bleef zwaaien en in de voormiddag reeds had gezorgd, dat het speelveld in het Wilhelminastadion in niet te bespelen toestand bevond, werden de wedstrijden San Nicolas Jrs vs. Bubali en Aruba Jrs vs. Hollandia uitgesteld.

ARUBA SPORT UNIE VERGADERDE

Oranjestad. — De Aruba Sport Unie hield in het A.S.U. Sportcentrum een Algemene Ledenvergadering, die druk bezocht werd. De routinestukken werden vlot afgewerkt, waarna de Voorzitter, Dr J. Oduber, verschillende plannen naar voren bracht, welke het Bestuur in de naaste toekomst hoopt uit te werken. Voor de lichamelijke opvoeding en Sportbeoefening in Antilliaans verband blijkt de A.S.U. zich in verbinding te hebben gesteld met de NABLO. Een bespreking teneinde tot een reorganisatie van de Sportbeoefening en Lichamelijke opvoeding in Antilliaans verband te komen, werd gehouden en door het A.S.U.-bestuur werd een tweede bespreking met de NABLO aangevraagd. Uit de rondvraag bleek, dat men ook van verenigingszijde een reorganisatie op dit gebied noodzakelijk acht. Het bleek, dat het A.S.U. niets zal nalaten om tot een bevredigende oplossing in Antilliaans verband te komen.

BURGHEAD BAY KWAM LATER

Oranjestad, — Doordat de H. M. S. Burghead Bay eerst om half elf kon gaan bunkeren op de Eagle, is het eerste deel van het programma enigszins anders gelopen. De overige punten verliepen anders volgens schema.

ARUBAANS HOCKEY TEAM WON VAN H.M.S. BURGHEAD BAY

Oranjestad. — Zondagmorgen vond onder belangstelling van vele hockeyliefhebbers op het R.C.A.-terrein de hockey-wedstrijd plaats tussen een team van het oorlogsschip H.M.S. „Burghead Bay" en het Arubaans hockeyteam. De wedstrijd, die aanvankelijk was vastgesteld in het Wilhelminastadion kan daar vanwege de slechte gesteldheid van het terrein (regenval) geen doorgang vinden. Met welwillende medewerking van het R.C.A.-bestuur werd het RCA-centrum voor deze wedstrijd afgestaan.

Ofschoon de Arubanen een kleine veldmeerderheid hadden, vonden wij het spel der Engelsen niets minder van kwaliteit.

Er werd snel en enthousiast gespeeld. Uit een harde slag van de Arubaanse rechtsbuiten op het Engelse doel ontstond er een gevaar en het was een der Engelse backs, die de bal in eigen doel sloeg. De Engelsen kwamen daarna wat meer in de aanval, doch het Arubaanse backstel was goed op dreef. Ongeveer 3 minuten voor het verstrijken van de eerste helft kreeg Burghead Bay een strafbully te nemen, die werd benut (1—1).

Na de hervatting waren de Arubanen wat meer in de aanval. Na ongeveer 7 minuten was het de Arubaanse rechtsbinnen A. W. Hop, die uit een strafcorner de bal goed onder contrôle kreeg en de Engelse keeper geen kans gaf (2—1) Vijf minuten later was het linksbinnen Van Driebeek, die het derde Arubaanse doelpunt maakte (3—1).

De Engelsen gaven de moed niet op en het gelukte de middenvoor na een fout van de Arubaanse linkshalf de stand op 3—2 te brengen, waarmede het einde kwam van deze mooie en sportieve wedstrijd.

ATOMIC WON MET 3—1 VAN TRAPPERS

Oranjestad. — De gistermiddag in het Wilhelminastadion gespeelde wedstrijd tussen Atomic en Trappers is na een matige strijd met 3—1 door Atomic gewonnen nadat de rust met een 2—0 voorsprong voor Atomic was ingegaan.

Daar de aangewezen scheidsrechter verstek liet gaan, werd de wedstrijd geleid door de heer Sarro, die alles in het werk stelde de strijd tot een goed einde te brengen, hetgeen hem ook is gelukt. De heer Sarro had geen moeilijke taak, daar de spelers hun medewerking verleenden. Het is echter te hopen, dat de aangewezen scheidsrechters in den vervolge geen verstek meer zullen laten gaan, daar de competitie toch reeds enige maanden achterstand heeft.

BURGHEAD BAY NIET OPGEWASSEN TEGEN R.C.A.

Oranjestad. — De vele bezoekers van de wedstrijd „Burghead Bay" vs. R.C.A. hebben kunnen constateren, dat het elftal van het Engelse oorlogsschip bij lange na niet opgewassen was tegen het rustig en goed combinerende R.C.A. Reeds in de eerste 4 minuten bracht Perez de stand op 1—0, terwijl 10 minuten later Nel Harms na een schijnbeweging er 2—0 van maakte. R.C.A deed het daarna wat kalmer aan, doch dit mocht niet verhinderen, dat nog voor de rust de score tot 5—0 werd opgevoerd door doelpunten van Perez 1 en Caballo 2.

Na de hervatting was het R.C.A.-team met een viertal reserve spelers verzwakt, doch ook toen bleek R.C.A. nog te sterk voor de Engelse jantjes. Geleidelijk werd de stand tot 8—0 opgevoerd. Hierna bracht de linksbinnen der gasten de stand op 8—1, terwijl kort daarna zij uit een strafschop de stand op 8—2 konden brengen. Een minuut voor het einde maakte Vingal er 9—2 van, waarmede het eindde kwam van deze wat te eenzijdige wedstrijd.

SINT THOMASBOYS EN R.C.A. SPEELDEN GELIJK

Oranjestad. — Twee gelijkwaardige juniorenploegen, Sint Thomas Boys en R.C.A., bonden Zaterdagavond in het R.C.A.-Sportcentrum de strijd tegen elkaar aan. Na een fris partijtje voetbal eindigde deze ontmoeting in een gelijk spel 2—2.

SAN NICOLAS JRS MOEST HET TEGEN ATOMIC AFLEGGEN

San Nicolas. — De San Nicolas Jrs blijken de laatste tijd over een slechte ploeg te beschikken. Ook in de wedstrijd tegen Atomic, die op het Lagosportpark plaats vond, konden de zwart-witten tegen hun tegenstander niet op.

Voor de rust hadden de blauwen reeds een 3—0 voorsprong genomen. In de tweede helft toen de strijd wat meer gelijk opging en Atomic het welletjes scheen te vinden, scoorden de Atomicers nog een doelpunt, zodat het einde kwam met een 4—0 zege voor Atomic.

Curacaose Vereniging voor Handel en Nijverheid

Uitnodiging aan de leden tot bijwoning van de

ALGEMENE JAARLIJKSE LEDENVERGADERING

op Morgen, Dinsdagavond 23 Februari

aanvang 8 uur — gehouden in het

PAVILJOEN VAN DE PISCADERABAAICLUB

Zeer belangrijke agenda o.a. BESTUURSVERKIEZING,

in de pauze: EE NKOELE DRONK

in de pauze: EEN KOELE DRONK

de voorzitter: R. A. C. HENRIQUEZ.

Ha muerto cristinamente la Señorita

FLORANCE ANTONIA SCHARBAI.

Los que suscriben suplican á sus amistades y relacionades acompañasles al acto del sepelio, que se efectuará hoy Lunes 22 de Febrero á las 5 p.m.

Casa mortuorio, Ferdinandstraat 30.

José M. Kroon
Familia Lofzang
Arturo Jansen
Johan Angelino
José Angelino

Met grote droefheid maken wij het overlijden bekend van onze geliefde man, vader, broer en schoonvader de Heer

Mohammed Abdulhamid Ayubi (Manuel)

R.I.P.

op Zaterdag, 20 Februari 1954 in Libanon.

Ahmed Mohammed Abdulhamid Ayubi
Federico Mohammed Abdulhamid Ayubi
Maria Mohammad Abdulhamid Ayubi
Aichi Mohammed Abdulhamid Ayubi
Josen Mohammed Abdulhamid Ayubi
Assan Mohammed Abdulhamid Ayubi
Jozef Abdulhamid Ayubi
Abdelrachmen Ibrahim Ayubi
Ahmed Hassen Ayubi
Willemstad, 20 Februari 1954.

De week in Nederland

Winkeldiefstallen nemen toe ★ Typistes, portiers en kleine meisjes op het dievenpad ★ Over de verleiding van aanlokkende étalages en nesteldrang ★ De middenstand krijgt een voorlichtingsdienst met eigen consulenten ★ Vrijgezellen sluiten zich aaneén ★ Drie verdienstelijke Nederlanders overleden ★ Schip met man en muis vergaan.

De laatste tijd zijn diefstallen uit winkels en magazijnen hier, vooral in de grote steden, aan de orde van de dag. Het merkwaardige daarbij is, dat zij in het algemeen niet door leden van de onderwereld worden gepleegd, door beroepsdieven en inbrekers met langjarige ervaring, maar door mensen, waarvan men zo iets in het geheel niet zou verwachten. Alleen in de afgelopen week noteerden wij drie frappante gevallen, twee in Amsterdam en één in Rotterdam-Schiedam. In het eerste geval waren de daders twee op het eerste gezicht keurige pas-getrouwde vrouwtjes, in het tweede enkele mannen, die een positie van groot vertrouwen bekleedden bij het magazijn, dat zij bestalen en in het derde geval een groepje kinderen, waarvan de jongeren door de ouderen in het plegen van kleine winkeldiefstallen waren getraind.

De zaak van de twee pas-getrouwde vrouwtjes, die vorige week voor een kamer van de Amsterdamse rechtbank diende, was even tragisch als de motieven van de twee verdachten onbegrijpelijk waren. De twee jonge vrouwen, beiden even in de twintig en beiden uit zeer behoorlijk milieu, waren na hun huwelijk op kantoor blijven werken. Tussen de middag trokken zij er, zoals duizenden andere kantoormeisjes in Amsterdam, op uit om étalages te kijken en wat in de winkelstraten te flaneren. Maar zij beperkten zich niet tot deze onschuldige bezigheden. Zij mengden zich tussen het publiek in de grote warenhuizen en lieten, terwijl zij als geïnteresseerde koopsters poseerden allerlei artikelen in haar handtassen verdwijnen.

De twee jonge vrouwen moeten deze diefstallen met groot raffinement gepleegd hebben, want ondanks het scherpe toezicht, dat in de meeste warenhuizen wordt uitgeoefend, konden zij maandenlang doorgaan met hun praktijken, vóór zij betrapt werden. Toen de politie huiszoeking in haar woningen deed, werden in kasten hele stapels gestolen tafelkleden, servetten, handschoenen, jurken en andere kledingstukken gevonden. In de meeste gevallen waren de artikelen ongebruikt en zaten zelfs de prijzen er nog aan.

Sensatiezucht of instinctieve drang?

Tijdens de zitting waren de officier en de rechters vooral geïnteresseerd in de motieven, die beide in goeden doen verkerende jonge vrouwen tot haar daden hadden gebracht. Een reclasseringsrapport meende deze te moeten zoeken in sensatiezucht en behoefte aan bezit. Eén der advocaten zag de zaak echter anders. Vele pasgetrouwde jonge vrouwen hebben een instinctieve neiging om nuttige voorwerpen om zich heen te verzamelen zo betoogde hij, en hij beriep zich daarbij op verschillende psychiaters Deze neiging, die men bij vogels nesteldrang noemt, werd volgens de advocaat nog aangewakkerd door de bijzonder aanlokkelijke wijze, waarop in vele grote winkels de artikelen, in het onmiddellijk bereik van adspirant-koopsters, worden uitgestald.

Het geval van de mannen, die van hun vertrouwenspositie misbruik maakten om te stelen, lag eenvoudiger. Zij waren als controleur en portier in dienst van een groot warenhuis en konden daardoor lange tijd zonder dat de aandacht op hen viel, stoffen, kledingstukken en zelfs een complete bruidsjapon voor de verloofde van één der dieven, uit het warenhuis wegnemen. De één bracht de goederen naar een kast bij de portiersloge, waarna de ander ze na afloop van zijn dienst mee naar huis nam. Ook in dit geval waren de daders mensen van onbesproken levenswandel — anders waren zij trouwens niet aangesteld in vertrouwensfuncties —, en niemand zou achter hen een paar geraffineerde dieven hebben gezocht.

Het troepje kinderen, dat winkeldiefstallen pleegde, opereerde in Schiedam en Rotterdam en bestond uit zeven meisjes, waarvan de oudste 15 jaar en de jongste.... 6 jaar was. Het hele clubje placht een winkel binnen te gaan. Terwijl de oudsten de winkelier aan de praat hielden, namen de jongsten snuisterijen, lekkers en andere voor kinderen begerenswaardige zaken weg. Typisch is, dat de winkeliers niets van deze bij herhaling gepleegde diefstallen hebben gemerkt. De zaak kwam uit, doordat één van de kleinste kinderen zich thuis versprak. De vader had daarop de morele moed zich tot de ouders van de andere kinderen te wenden en de politie van het gebeurde in kennis te stellen.

De meningen over de oorzaken van het veelvuldig voorkomen van winkeldiefstallen door niet-beroepsdieven zijn — zoals in het geval van de twee jonge vrouwen in Amsterdam reeds bleek — verdeeld. Sommige psychologen en sociologen zijn geneigd de grondoorzaak te zoeken bij de moderne reclame, die het publiek allerlei behoeften zou suggereren; die het in werkelijkheid niet heeft. Ook het systeem van zelfbediening in winkels en magazijnen, dat hier meer en meer toepassing vindt, en het overvloedig en op aantrekkelijke wijze uitstallen van de waren, zou zwakke naturen makkelijk in verleiding brengen.

Anderen zien de oorzaak meer in een verzwakking van de moraal, van het gevoel voor mijn en dijn en achten de enige remedie strenge straffen voor dit soort delicten. Zonder twijfel is over dit merkwaardige verschijnsel het laatste woord nog niet gesproken.

Moderne verkoopmethoden en doeltreffende reclame hebben overigens nog een heel ander gevolg. Zij brengen de winkeliers, die op dit gebied niet met hun tijd mee gaan, in moeilijkheden. In een zeer uitvoerige nota over de situatie van de middenstand, die vorige week door de minister van economische zaken en de staatssecretaris voor middenstandsaangelegenheden bij de Tweede Kamer is ingediend, worden over deze en andere problemen van de middenstand interessante mededelingen gedaan.

„Randbedrijven" hebben het slecht

In het algemeen achten de samenstellers van de nota de situatie van de middenstand niet zo slecht als veelal wordt beweerd. Als geklaagd wordt over de geringe inkomsten van het middenstandsbedrijf, dan slaat dit — aldus de nota — hoofdzakelijk op de zogenaamde randbedrijven, de vooral ten plattelande veel voorkomende dwergbedrijfjes en kleine winkeltjes, die vaak als nevenbedrijf worden gedreven. De helft van alle kruideniers winkels in Nederland en een derde van alle slagerijen behóren tot deze randbedrijfjes en leveren slechts een jaarinkomen van 3000 gulden en minder op.

Volwaardige middenstandszaken hebben daarentegen geen reden tot ernstige klachten, aldus de samenstellers van de nota. Er wordt geklaagd over hoge belastingen voor de middenstand, maar naar de mening van de regering worden daar alleen volwaardige bedrijven met een behoorlijk omzet door getroffen. Van groot belang achten de samenstellers van de nota het, dat de middenstanders een goede vakopleiding krijgen. Gebleken is, dat zaken, gedreven door mensen, die een goede opleiding in hun vak kregen, in doorsnee beter resultaten opleveren dan zaken in dezelfde branche, waarvan de eigenaars nooit een vak-examen hebben gedaan.

Om het de middenstanders gemakkelijker te maken met hun tijd mee te gaan — en de concurrentie van de zeer grote bedrijven het hoofd te bieden — zal een voorlichtingsdienst voor de middenstand worden opgericht met consulenten, die de middenstanders met raad en daad ter zijde zullen staan. Het idee voor de oprichting van een dergelijke dienst heeft men waarschijnlijk opgedaan in de landbouwwereld. In Nederland bestaat reeds sinds jaren een landbouwvoorlichtingsdienst, waarvan de consulenten uitmuntend werk gedaan hebben en nog doen onder de boeren en populaire figuren zijn geworden ten plattelande.

Op het vrijgezellen-congres te Grevenbicht. Het planten van een „Meiboom".

Vergeten groep roert zich

Landbouw en middenstand hebben in het verleden bij herhaling en met grote nadruk gewezen op hun moeilijkheden en getracht publiek en regering voor hun zaak warm te doen lopen. De arbeiders-organisaties hebben, in een nog verder terug liggend verleden hetzelfde gedaan en daarbij ook met kracht het wapen van de staking gehanteerd.

Een groep, die thans krachtig de trom roert voor zijn — bestaande of vermeende — noden is die der vrijgezellen. In sommige opzichten herinnert hun actie aan die van de vrouwen voor vrouwen-kiesrecht en -emancipatie in de jaren vóór de eerste wereldoorlog. Ook toen kwam een groep, die vóórdien nooit georganiseerd naar voren was gekomen, met grote welsprekendheid op voor zijn recht op gelijke behandeling als de andere staatsburgers.

Overigens lopen de wensen van de vechtsters voor vrouwenrechten van omstreeks 1910 en die van de georganiseerde vrijgezellen anno 1954 nogal uiteen. De vrijgezellen — waartoe gerekend worden ongehuwde mannen en vrouwen van boven de dertig — klagen vooral over de hoge belastingen, die een zeer belangrijk deel van hun inkomen op-souperen en over het woningbeleid, waarbij geen rekening wordt gehouden met ongehuwden. Zij willen toezicht op de, naar hun mening „vaak op woeker gelijkende" kamerhuren en voor het overige willen zij, door het stichten van clubgebouwen en dergelijke, zoveel gezelligheid in hun eenzame levens brengen als maar mogelijk is. En inderdaad schijnt het op het vrijgezellen-congres, dat verleden jaar in het Limburgse plaatsje Grevenbicht is gehouden, buitengewoon gezellig te zijn toegegaan.

Dit jaar wil men opnieuw in Grevenbicht bijeen komen. Dit werd althans medegedeeld op een druk bezochte vergadering, die de vrijgezellenbond verleden week on Amsterdam heeft gehouden en waar verscheidene spreeksters en sprekers het woord voerden.

Met grote belangstelling, maar ondanks de ernst van de initiatiefnemers toch ook met een geamuseerde glimlach, volgt Nederland de verdere ontwikkeling van de vrijgezellenbeweging.

Mgr. prof. dr. M.J.N. Cobbenhagen †

Winkeldiefstallen, moeilijkheden voor de middenstand en voor de vrijgezellen, het zijn alles ernstige, maar uiteindelijk tóch tijdelijke problemen als wij geconfronteerd worden met de dood. Dat geschiedde deze week, toen Nederland in een tijdsverloop van enkele dagen kennis nam van het overlijden van drie uitnemende landgenoten: Dr. J.J.C. van Dijk, een antirevolutionair politicus, die meermalen, laatstelijk in 1937, minister van defensie was, mgr. prof. dr. M.J.H. Cobbenhagen, hoogleraar in de economische geschiedenis aan de Economische Hogeschool te Tilburg en één van de „vaders" van deze inrichting van hoger onderwijs, en tenslotte mgr. prof J.J. Henneman, de stille en voorname archivaris van het bisdom Haarlem en conservator van het bekende bisschoppelijk museum in Haarlem.

Ondergang van de „Jossien" en de „Douro"

Ook voor elf eenvoudige Nederlandse zeelieden kwam, tijdens een storm in de afgelopen week, de dood. Hun grote, pas een jaar geleden gebouwde kustvaarder, de „Josien", werd enige dagen geleden als over tijd gemeld en thans hebben vliegtuigen wrakstukken, die van de „Josien" afkomstig zijn, zien drijven. Het gebeurt niet vaak meer, dat een schip met man en muis vergaat. Maar een zeker risico zal de zeevaart, ook al worden de schepen steeds volmaakter, altijd wel behouden.

Met het lot van de „Josien" voor ogen zullen de opvarenden van een andere coaster, de „Douro" van de K.N.S.M., die in de afgelopen week eveneens verging, des te dankbaarder zijn, dat zij er het leven hebben afgebracht. Hun schip werd bij een Spaanse haven door een ander vaartuig aangevaren, maar gelukkig konden zij allen, vóór de „Douro" zonk, over stappen. Geluk en ongeluk gaan menigmaal hand in hand.

CURACAO

Brommen kost tien gulden

Willemstad. — Destijds haalden wij uit de raadsstukken een pericoop aan, waarin de al dan niet vrijstelling van motorbelasting voor de bromfiets ter sprake werd gebracht.

Het belasting bedrag per jaar bedroeg voor een bromfiets ƒ 35.—, hetgeen ook voor een gewone motorfiets verschuldigd is, doch zal nu worden herzien. Thans is, zo vernemen wij, het belastingbedrag verschuldigd voor een bromfiets gesteld op ƒ 10.— per jaar.

BESTUUR K. J. C.

Willemstad. — Naar wij vernemen heeft Z. H. Exc. Mgr. A. v. d. Veen Zeppenfeldt benoemd tot Secretaris en Waarn. Voorzitter van de K. J. C. de Zeer Eerw. P. B. Jansen, kapelaan te Wishi.

ZIEKENUITZENDING

Willemstad. — Morgenochtend 11.20 uur zal mej. M. de Lannoy voor de Curom spreken over de Ziekenrede van Z.H. de Paus.

RUITERIJ OP STRAAT

W'stad. — De ruiterij van Curaçao heeft besloten zich onder het gezag van Prins „Aki mi ta", Gaston V te stellen, en hebben de taak aanvaard om onder leiding van hun ruiterkoningin die wegen te beveiligen waarlangs Zijne Doorluchtige Hoogheid het enthousiaste huldebetoon zal aanvaarden.

GROTE CARNAVALS-LUSTRUMOPTOCHT

W'stad. — Ieder voertuig voorzien van welke reclame dan ook, moet om aan de grote Carnavalsoptocht te kunnen deelnemen een nummer afhalen bij Trianon, Pietermaai 15 a ƒ 25 — per stuk.

Versierde motor-voertuigen, zonder reclame moeten om aan de Grote optocht te kunnen deelnemen een nummer afhalen bij Trianon, Pietermaai 15 a ƒ 2.50 per stuk.

De prijsuitreiking van de kinderoptocht vindt plaats op Maandag, 1 Maart om 6. p.m., in Trianon, en die der grote optocht om 8.30 p.m.

Afhalen van de kaarten vanaf Maandag 22 Februari 's morgens tussen 9 en 10 en van 12 tot 3 uur. Bovendien 's avonds na 7 uur in Trianon.

VAART EN VLUCHT

Zaterdag en Zondag.

Haven: Vrachtschepen 15 in, 11 uit Tankschepen 28 in, 18 uit Zeilschepen 9 in, 6 uit.

Passagiers landend 32, vertr. 24, doorgaand 603.

Hato: Vliegtuigen 24 in, 21 uit.

Passagiers landend 241, vertr. 247 doorgaand 70.

Het K.L.M. vliegtuig, dat Vrijdag uit Nederland vertrok, arriveerde Zondag 22.15 uur op Curaçao.

Het toestel, vertrokken op Zaterdag van Schiphol, landde Zondag om 14.00 uur op Curaçao.

De machine, welke Zaterdag uit Curacao vertrok, arriveerde Zondag om 20.44 uur op Schiphol.

VOLLEYBAL-COMPETITIE.

Uitslagen van wedstrijden:

Asiento I — Dragons 3—0 (15—8, 15—10 en 15—7); Sithoc I — MK Suff. I 2—3 6—15, 2—15, 15—13, 15—10 en 11—15); Sithoc I — Sithoc II 3—1 (15—8, 15—5, 12—15 en 17—15); Asiento III — MK Suff. I 1—3 (2—15, 2—15, 15—13 en 2—15).

Programma:

Dinsdag 23 Febr. 20 uur: Mariniers-kazerne Suffisant: MDL Squadron I — MK Suffisant II; **21.15 uur** Sithoc II — MK Suffisant I.

Negropont 20.30 uur: Maccabi — Dragons.

Donderdag 25 Febr. 20 uur op het St Thomascollege, Hoogstraat, Otrabanda: Asiento III — Sithoc II en 21 uur Sithoc I — Dragons.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:

Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307
J. Kokshoorn 01.30 — 05.30 tel. 2470

Personeel afdeling.

Van Maandag 22 Feb. 12.00 t.m. Zat. 27 Feb. 12.00 W. N. G. Broug Hotel Negropont tel. 3072 — 2844

B.g.g. nadere inl. bij M. B. Lansink tel. 4304 of tel 2400

Materialen Afdeling:

M.K.A. v. Kicken, Hotel Negropont tel. 2843—44

C. S. M.

Rederij:

I. M. Slagter tel. 4301

Scheepsagentschap:

08.00 — 23.00 Kantoor tel. 2458 — 2551
18.00 — 19.00 E v. d. Werf tel. 3101
23.00 — 08.00

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276; van 1.00 — 7.30 A. Voordenhout tel. 2932

THEATER ASIENTO

Kindervoorstelling. *Aanvang 6.30 uur n.m.* Pepino e violeta.

AGENDA

WEST-END

„Annie, get jour gun".

CINELANDIA

„Carne de Presidio'

ROXY

„Face to Face"

WIT GELE KRUIS

De Zondag- en Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Agtmaal Niewindstraat 22 A, tel. 3773.

APOTHEKEN:

De weekdienst der Apotheken worden waargenomen door *Botica Moderna*, Breedestraat, tel. 1854 en *Botica del Pueblo*, Breedestaat (O.) 82 tel 3718

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.30 Ora infantil 5.50 Gramophoonplaten 6.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 Voor het slapen gaan. 7.00 Boletin di noticia 7.10 Parada deportiva 7.30 Wat de handel biedt 8.30 Programa Antillana 9.00 Swing sweet and Jazz 9.30 Cultureel overzicht 9.45 Maandagavond concert: 10.15 nieuws en Sluiting.

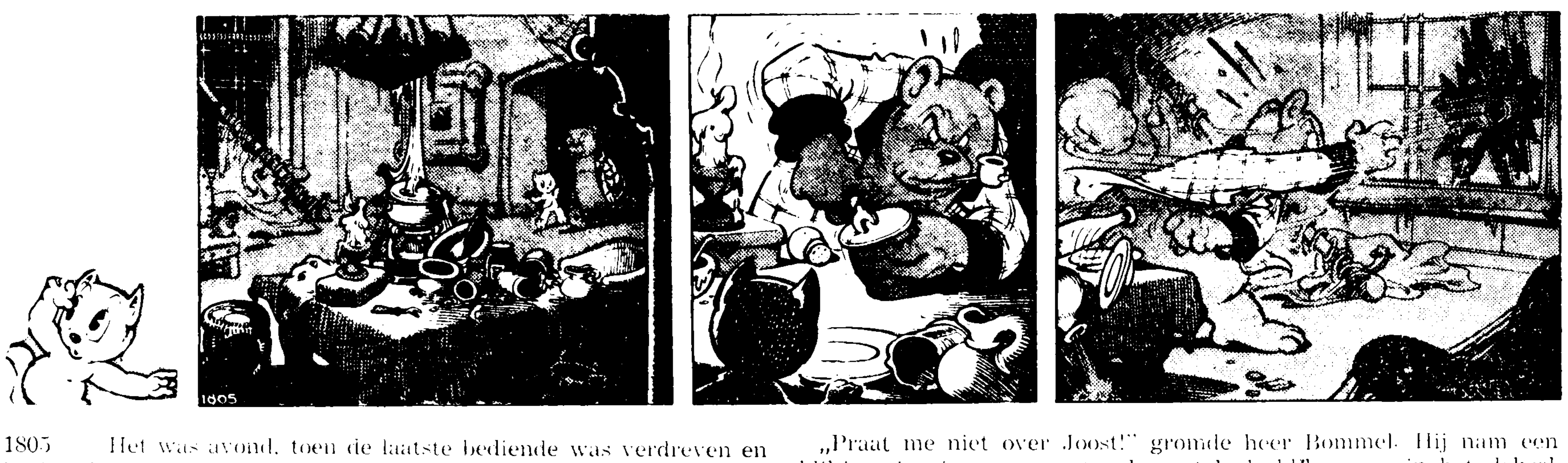
P.C.J.

17.00 Reclame uitzending 17.15 Voor Kinderen 17.30 Neslé — C.H.M. 17.45 Voor de jarigen op de Antillen 18.00 Dienst Welzijnszorg 18.40 Nieuws 19.00 De Dauwdrop. 19.30 Schaak 19.40 Coutino zingt sentimentals 20.00 Advertenties 20.00 V. en V. 20.25 Radio Volks Universiteit 21.15 Advertenties 21.25 Nieuws en Sluiting.

A.V.R.O.S.

18.37 Muziek uit Europa. 19.00 Nieuws 19.17 Met het Pierment op stap. 19.30 Ned Kroniek 19.42 The Dutch Swing College Band, 19.57 Sport 20.12 Intermezzo 20.16 Voor de West 20.45 In en uit den Vreemden 20.58 Sluiting.

1693 **Tom Poes en de wens werkster**

1805 Het was avond, toen de laatste bediende was verdreven en in de schemering over de horizon verdween.

„Kom jonge vriend!" sprak heer Ollie mat. „Het is welletjes geweest. We gaan nu eten, want je zult moeten toegeven, dat een Bommel de wetten der gastvrijheid eerbiedigt, hoe zorgelijk de omstandigheden ook mogen zijn. Want de toestand is uiterst kommervol. Denk je eens in: een heer, die zonder hulp de huishouding van slot Bommelstein moet drijven! Vreselijk, nietwaar?"

Tom Poes keek eens naar de stapels vuile borden en de lege conservenblikken, die de grond bedekten. Zijn oog dwaalde langs de spinnenwebben en de neergestorte gordijnen en hij merkte op, dat het electrische licht niet brandde en vervangen was door een walmende kaars.

„Ja", zei hij, „het ziet er hier raar uit, heer Ollie! Niet er gezellig! Waar is Joost toch?"

„Praat me niet over Joost!" gromde heer Bommel. Hij nam een blikje spinazie van een stapel en stak de blikopener in het deksel.

„Joost was brutaal en ongezeggelijk!" voer hij voort. „Ik heb hem...... oef! dat ding werkt niet! Help me liever eens! Ik moet ook altijd alles zelf doen! Waar was ik? O; ja — ik heb hem moeten ontslaan! Hij ging te ver! Ik ben een geduldig heer, dat weet iedereen, maar...... au! Drommels, die blikopener glijdt uit! Hoe kan ik nu ook werken bij dit kaarslicht? Er is ook niemand, die eens een nieuwe stop in de electrische leiding draait"

„U hebt hem verkeerd in het blik gestoken, heer Ollie!" zei Tom Poes.

„Zo! Nog aanmerkingen ook!" riep heer Bommel. Hij bestaarde enkele ogenblikken met toenemende woede het blikje voedsel en wierp het toen met grote kracht door het dichte venster de nachtlucht in......

★ MACHTIGER DAN DE STERREN ★

AVONTURENVERHAAL

door E. J. RATH

29)

„Dacht u, dat [illegible] uit het veld ben geslagen? Het is een geweldige teleurstelling.... en het betekent voor mij een verschrikkelijk oponthoud. Maar het betekent geen nederlaag, mijnheer Ames. Ik moet mijn uiterste best doen. Hoe groter de tegenslag is, hoe groter ook de inspanning wordt. Ik heb nog een kleiner instrument. Ik zal dat dadelijk opstellen en redden wat er nog te redden is."

Er lag reeds een driftige uitval op Ames' lippen, maar hij wist zich te beheersen. Hij kende haar te goed om zich enige illusie te maken over de invloed van zijn woorden. Met boosheid zou hij haar zéker niet tot inkeer brengen. En toen hij sprak, was het zo inschikkelijk en vriendelijk mogelijk.

„Ik voor mij zou er heus geen schande in zien, mevrouw Thorne, wanneer u onder deze omstandigheden de aftocht blies."

„Nooit, nooit, hoort u!"

„Maar zult u hier dan iets kunnen uitrichten, dat de moeite waard is?"

„Dat kan ik nu nog niet weten; ik kan alleen maar hopen. In ieder geval moet ik het wagen. Ik kan en wil en mag de enige zwakke plek in de keten niet zijn."

„In welke keten?"

„De keten van expedities, die om de gehele aardbol loopt. Stelt u zich eens voor, wat het voor mij zal zijn wanneer men kan zeggen, dat ik de enige ben geweest, die het werk moest opgeven.... de enige, die de moed miste om door te zetten! Er wordt van mij verwacht, dat ik mijn plicht doe en dat zal ik ook."

„Maar, mevrouw Thorne, wat voor nut zal uw leven nog voor de wetenschap hebben, wanneer u het hier nu eens verloor?"

„Ik zal mijn leven er niet bij inschieten," antwoordde ze koelbloedig. „Ik riskeer het, dat is waar, maar dat is iets, wat de wetenschap ieder ogenblik van de dag van ons kan vragen. Ze heeft het recht om dat van ons te eisen. Laten we er niet over redetwisten, mijnheer Ames. Ik verwacht in het geheel niet van u, dat u dit alles beschouwt zoals ik het doe. Het is een verplichting, die de wetenschap ons oplegt, in ruil voor veel schone en heerlijke uren. Wij begrijpen dat en kunnen het aanvaarden, terwijl anderen er het nut niet van inzien. U moet me goed begrijpen: het heeft niets te maken met heldenmoed, of brani of, zoals u veronderstelt, met roekeloosheid. Het is alleen maar rechtvaardig en héél eenvoudig. Aan het begin van mijn carrière heb ik dat geweten en geheel en al voor mezelf gerealiseerd. Ik mag er zelfs niet over denken om heen te gaan. Mogelijk kan ik hier belangrijke waarnemingen doen en zolang die mogelijkheid bestaat, zolang zal ik hier blijven."

Ames voelde een machtige bewondering voor haar zoals ze daar stond, fier rechtop en vast besloten. Er kwam een wonderlijk zacht licht in zijn ogen. Natuurlijk was het dwaas en nutteloos! Het was zelfs slecht, ging gepaard met dood en verschrikkingen van de ergste soort.

Maar zij toonde een prachtige vastberadenheid en een Spartaanse moed. En dát wist hij te eerbiedigen!

Het was maar een ogenblik, want toen hij dacht aan het gevaar, waaraan ze zich vrijwillig blootstelde, aan de afgrijselijke dood, die ze hier zou moeten sterven, huiverde hij en voelde hij een onzettende angst.

„Weet u wel, hoe hoog de lava reeds in de krater is?" vroeg hij op korte, heftige toon.

Ze schudde het hoofd.

„Ze is geen tien meter meer van de rand af. Ieder ogenblik kan de uitvloeiïng beginnen."

„Laten we gaan kijken," stelde ze voor. „Misschien is er verandering ingetreden."

„Nee, ik wil niet hebben, dat u naar boven gaat."

Hij legde de hand op haar arm met een streng en dwingend gebaar.

„Het is er nu veel te gevaarlijk. Ik heb het vanmorgen nog gezien en u kunt mijn woorden gerust aannemen. Wanneer is de zonsverduistering er? Overmorgen?"

Ze knikte.

„Dan zal er waarschijnlijk geen spoor meer van Kismet te bekennen zijn."

„Ik ben niet bang," zei ze rustig. „Ik maak me nog het meest bezorgd over het feit, dat ik mijn telescoop kwijt ben."

„Hoe zoudt u het dan wel vinden, als u uw leven eens kwijtraakte?"

„Mijn leven behoort aan mijn beroep. Ik sta in dienst der wetenschap."

„Hmmmm!" zei Ames. „Heeft u de anderen al verteld, dat u hier blijft?"

„Nog niet. Natuurlijk zal ik het wel doen. Maar dit is een zaak, waarin zij niets te zeggen hebben. Ze kunnen vertrekken, wanneer u dat nodig vindt. Misschien is het wel het beste, wanneer u zo spoedig mogelijk gaat, mijnheer Ames. Ik zal me opgelucht voelen, als u met hen allen bent weggezeild en ik de verantwoordelijkheid voor al deze mensen uit handen heb gegeven."

„Veronderstel eens, dat een van hen wil blijven?"

„Dan zal ik dat niet toestaan."

„Maar als ze nu dezelfde argumenten gebruiken, die u aanvoert, om hun.... eh.... wetenschappelijke zelfmoord te plegen? Natuurlijk zullen ze het recht hebben om dat te doen. Wat zult u hun antwoorden?"

Ze trok haar wenkbrauwen op en aarzelde een ogenblik.

„Ik ben niet van plan om hierin strikt logisch te handelen, mijnheer Ames. Het is mijn expeditie en ik heb hier het recht van commanderen. Ik zal niet toestaan, dat iemand blijft."

Ames lachte 'n eigenaardig lachje. Er was zo iets echt vroupwelijks in haar manier van redeneren, die maar al te veel op zorgeloosheid leek.

„Ze gaan dus allen met u mee op de schoener.... állen. En na drie dagen kunt u terugkomen om mij te halen."

Hij schudde langzaam het hoofd.

„Jensen is een goed zeiler, die minstens even secuur met de Miriam omspringt als ikzelf," zei hij nadenkend. „En mijnheer Cady kan de navigatie doen. Bovendien hebben we, wat dat betreft, ook nog altijd professor Peebles aan boord...."

Hei meisje keek hem onderzoekend aan.

„Wat bedoelt u eigenlijk?"

„Ik bedoel alleen maar, dat ik hier blijf zolang als u hier blijft."

„Wilt u hier blijven?"

„O nee.... willen niet! Ik ga liever weg."

„Maar dan...."

„Ja, wat maar dan? Dacht u nu heus, dat ik u hier alleen achter zou laten."

Ze bloosde van ergernis en ook een beetje van verlegenheid, onder zijn ernstige, rustige blik.

„Ik vind het helemaal niet nodig!"

„Nee.... dat weet ik wel. Ik invideer mezelf."

„Maar u bent bang. Ik wéét, dat u bang bent. Waarom zoudt u dan hier blijven?"

„Omdat ú hier blijft."

„Dat is geen reden, mijnheer Ames. Ik wil, dat u het commando over de schoener neemt."

„Zoals ik zei: Jensen is een uitstekend zeiler en Steven of professor Peebles kan de navigatie doen. Voor de schoener hoeft u niet in angst te zitten."

„Maar ik herhaal...."

„Denkt u nu heus, dat het nut zal hebben om hierover nog verder te argumenteren?"

Professor Thorne's voorhoofd rimpelde zich. Ze beet op haar bovenlip en dacht een ogenblik na.

„Ja, mijnheer Ames," hernam ze eindelijk hooghartig. „dan zal ik u moeten bevélen om heen te gaan. Het spijt me, dat ik u hiermee kwets, maar...."

„U moet maar liever niet bevelen," antwoordde hij kalmpjes. „Want ik zal uw bevelen toch niet kunnen gehoorzamen."

„Ik sta er op."

„Ja, en u zoudt er, als het moest, op blijven staan tot dit eiland in de lucht vliegt, regelrecht naar uw geliefde sterretjes. Mevrouw Thorne, laten we er niet meer over spreken. Het gebeurt voor deze keer zoals ik gezegd heb. En daarmee basta!"

HOOFDSTUK XVII

Een poging tot ontvoering

Er was opschudding van belang onder de leden van de Thorne-expeditie, toen de professor aan de collega's haar besluit mededeelde. Natuurlijk hadden ze verondersteld, dat zij, wanneer het zo ver zou zijn gekomen, zich ook op de Miriam zou inschepen. Professor Peebles jammerde aan één stuk door over het verlies, dat de wetenschap hierdoor mogelijk zou lijden. In de grond van de zaak was hij alleen maar bevreesd voor de leemte in zijn planeetkundige studie, de leemte, waarvan hij verondersteld had, dat zij aangevuld zou worden door de kennis van de jonge professor. De leemte, die nu misschien gedoemd zou zijn om leemte te blijven. Het kwam niet in hem om aan menselijker dingen te denken. Niet, dat hij bepaald ongevoelig of egoïstisch was. Hij stelde alleen geen belang in iets anders dan in zijn geliefde planeten. Zoals vanzelf spreekt was de eclips een uiterst belangrijk iets, maar voor Peebles was het toch maar een kleinigheidje, vergeleken bij dat, wat professor Thorne met behulp van hem en de grote Norcross-telescoop zou presteren.

Ook professor Heath verhief zijn stem tegen professor Thorne's moedwillige waaghalzerij. Hij sprak haar ernstig, bijna vaderlijk toe. Maar toen ze haar hoofd schudde en bleef weigeren, gaf hij het op. Heath wist niet alleen veel van planeten en sterren, hij had ook enig begrip van de wonderlijke menselijke natuur.

Sally Eastman schreide. Ze klemde zich vast aan de professor en smeekte haar om met hen mee te gaan. De professor bleef volhardend op haar stuk staan, maar troostte haar jeugdig assistentje met moederlijke zachtheid.

„Nee, kleintje," zei ze vriendelijk. „Ik ga niet met jullie mee.... Toe, huil nu niet langer, ik loop immers niet het minste gevaar. Ik weet wel zeker, dat mij niets zal overkomen."

„Ach toe, Ross, vraag jij 't nu nog eens," hield Sally vol, terwijl ze zich naar Ames wendde, die er zwijgend bij stond.

„Wat voor nut zou 't hebben?" zei hij ruw. „Ik heb nou genoeg gekletst.... Moet ik soms voor haar op m'n knieën gaan liggen? Je weet even goed als ik, hoe ze is."

Zelfs het kameniertje, Rosie, deed huilend mee aan de algemene smeekpartij, maar.... zonder enig resultaat.

Marjorie Gartrell, minder heftig van temperament dan Sally, gaf 't al heel spoedig op. Ze zag het hopeloze van het geval in en daarenboven was ook Marjorie min of meer bezeten door dat geweldige wetenschappelijke idealisme. Ze zag in de opoffering van professor Jessica een martelaarsschap, dat even edel als dapper was.

Professor Thorne zelf deed vergeefse pogingen om het geval te verklaren en aannemelijk te maken.

„'t Is immers alleen maar een verplichting, die ik heb na te komen," zei ze, terwijl ze het groepje glimlachend rondkeek. „Jullie moeten niet van mij verlangen, dat ik mij daaraan onttrek en jullie zouden me een groot pleizier doen, wanneer jullie dat ook niet probeerden."

Het was een haastig en opgewonden troepje matrozen, dat nu begon met het inschepen van de bagage. Voor Ames en de jonge professor werden levensmiddelen achtergelaten. Al het andere werd aan boord gebracht. En zelfs Peebles vergat voor een ogenblik zijn angst voor de vulkaan, zo volkomen was hij in beslag genomen door het vervoer van zijn intsrumenten. De bergduivel in de vulkaan haastte zich intussen helemaal niet. Zijn werkzaamheden toonden gedurende die dag noch vooruit-, noch achteruitgang.

Maar Ames bleef op zijn hoede.

Hij beschouwde deze ogenschijnlijke kalmte als een laatste inzinking voor de geweldige catastrophe. Tweemaal gedurende die dag maakte Jessica de inspannende en enerverende tocht naar het plateau. Maar ze bleef er slechts enkele minuten. Hoewel de aardschokken en trillingen niet bepaald erger werden, waren ze toch nog hevig genoeg om werken onmogelijk te maken. Tegen het vallen van de avond deelde Ames het gezelschap in kleine groepen en liet een aanvang maken met de inscheping.

De Miriam lag nog steeds op haar nieuwe ankerplaats, dicht bij de doorgang tussen de klippen. Er zouden maar enkele wentelingen van de schroef nodig zijn om haar in open zee te brengen.

„Ross," begon Sally Eastman een beetje benauwd, terwijl ze hem ter zijde trok. „Steven en ik weten niet wat we zullen doen. We hebben een gevoel of we laffe deserteurs zijn, en zie je, ik wil wel blijven zolang als zij blijft.... maar Steven wil het niet hebben."

„Natuurlijk niet. Jullie gaan allebei mee," besliste Ames.

„Maar 't is ontzettend.... 't is verschrikkelijk om weg te gaan, terwijl je weet dat er hier achterblijven, Ross."

„Tja.... 't zal niet bepaald leuk zijn," gaf hij toe.

(Wordt vervolgd)